

עין משפט
גד מצודה

בזו א מ"י פריה מהלכו
שבת הלכה ו ופכיו
הלכה ככ פתג לארץ קה
טושי"ע אי"ח סימן ש"א
סעף ו:
בזו ב ג מ"י שש פכיו הלכה
כ"א (כ"כ) טור ש"ד אי"ח

תום' ימים

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

הם אדם מאססה. תימה בלא
שום חוס מאי איקור איכא
סיביאו כל אחד מטה לישב עליה
ותו אמאי מיימי ברשא מטה והדר
מחללתי ימיתיו עד שיחס להם גם
תלמלעלה ויביאו מנות ומחללתי יחד
יגראם לחתומה רבנן למיעד הכירא
סבאו ללון חי כל כמה דליפסר
למיעד: **ופורסין** ע"ה: זה

[illegible]

בירה פרק שלישי שבת

דוּתָם כְּדַתְנִיָּא בְּסוֹף פֶּרֶק
הַ חֲלוֹת דְּבִשׁ בְּשׁוּגָג חֵיב
כֹּא וְהוּי דְּבַר שְׁאִינוּ נִיטֵל
אִי נְמִי רְגִילוֹת שִׁישׁ דְּבִשׁ

דאאיכא דבש בימות הגשמים דליכא דבש
ממאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן
ששת חלות והא מוקצות נינהו דחשיב עליהו
הא לא חשיב עליהו מאי אסור אי הכי הא
דדתי ובבלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג לחמי
בבבדירה בר"א כשחשיב עליהן אבל לא חשיב
עליהן אסור הא קמ"ל אע"פ שחשיב עליהן
ובבלבד שלא יתכוין לצוד מני אי ר"ש א' לית
ל' מוקצה אי ר' יתודה כי אור מתחביב מאי הוי
הא דבר שאין מתכוין אסור לעולם ר' יהודה
ממאי ובבלבד שלא יתכוין לצוד שלא יעשנה
במצודה דלישבוך להו רווחא כי היכי דלא

ליתצדו ממילא רב אשי אמר מי קתני בימות
ההחמה ובימות הגשמים בחמה מפני החמה
ובגשמים מפני הגשמים קתני ביומי ניסן
וביומי תשרי דאיכא חמה (ואיכא צינה) ואיכא
גשמים ואיכא דבש אמר להו בר ששת פוקין
ואמרו ליה לר' יצחק כבר תרגמא רב הונא
לשמעתך בבבל דא"ר הונא עושין מחיצה
למית בשביל חי ואין עושין מחיצה למית
כשביל מת מאי היא דא"ר שמואל בר יהודה
יכולנא תנא שילא מרי *מת המוטל בחמה באים
עליו שני בני אדם ויושבין בצדו הם להם מלמטה
וזה מביא מטה ויושב עליה וזה מביא מטה
ויושב עליה הם להם מלמעלה מביאים
מחיצות ופורסין עליהן וזה ווקף כפתור וגשמת
והולך לו וזה ווקף כפתור וגשמת והולך לו
ונמצאת מחיצה עשויה מאליה איתמר מת
המוטל בחמה רב יהודה אמר שמואל הופכו
ממטה למטה רב חנינא בר שלמיא משמיה
דרב אמר *מניח עליו ככר או תינוק ומטלטלו
היכא דאיכא ככר או תינוק כולי' עלמא לא
פמן הצד שמיה מטלטלו ומ"ם *מטלטלו
לימא כתנאי *טאין מצילין את המת מפני
הדליקה אמר ר' יהודה בן לקיש שמעתי

שמציילין את המת מפני הדליקה היכי דמי אי א
קמא אי רליכא מ"ט דר' יהודה בן לקיש אלא
סבר טלטול מן הצד שמים טלטול ומ"ס לא ש
הצד שמים טלטול והיינו מעמא דר' יהודה בן לק

אכל ממנו למעלה אסור משום אהל כדאמר' בהמית
ועלה אסור לך בעינא וכן קידרא וכן חציתא ופוריא דה
ההוא אסור בידא ושירי בה טפח למחר פשטוה מוסיף
ההיתומות אכל כדכר עשויה ואם פירש עליהן מוסיף
אלא לדבר הניטל *מה שהיה מוסיף למחר לא חשיב
לעילוי: זה וזה משתו. מימה לר"י "דדברא לא שרי א'
הי מקין שלא תפול ההמה על המה ועל האוכלין והם
גם מהם (ואין) ניטל הכל בשביל מה ויש לומר דההם
גם מהם: **ונשמע** והורף יו. ואין כרין יטלרש לא
העשויה בשביל מי: **דב"ע** *מאי לא הוצד שמי
אכל כדכר ומיטק ואין לו אלא מטה אחת ועטם דרבי יהודה
ושם לר"י דברים כ' הכלים (קמא קמא). פסוק דב מחנך כר'
זה וזכרון פ' חולין (שם קמא) אמר' בי רב טלטול מן
ה' (ב"מ כג:) וזכרה בית כור (ב"מ כג:) מצרין עליהם

הי חלום. כל הכוורת עושין אותה
דבש ושעור וכשרדים אותן מניחין
רים כל ימות הגשמים דחנן בהמוכר
ות כוורתו של חבירו מניח שתי חלות
דקתמח לא מוכר: מוקלום יניחו.

היה זה דבר שאין
 יענינו ואם"ו מוטלנו מחלל נאכלנו:
 והדבר ענינו. מחללנו נאכלנו:
 היה זה דבר שאין
 יענינו ואם"ו מוטלנו מחלל נאכלנו:
 והדבר ענינו. מחללנו נאכלנו:
 היה זה דבר שאין
 יענינו ואם"ו מוטלנו מחלל נאכלנו:
 והדבר ענינו. מחללנו נאכלנו:

הדאין כלי נטיל אלא לדבר היטעל: מה
ההטעם? ויך לחוש שמה ימהר
להתקרב: ויבטין בלבו. ע"ג הקרקע
כדי שיטערו מחוס הקרקע ויטערו
עליה והמטעם
למחלה דמסיק ואולי: מה
למטה. מן הקרקע שרמחו
עורסין. על ראשן ללל: זה
מטעם המחלה מנוחה

עליה וכן זה נמשלת מחילה עשויה
מחילתו ולכשיצאו נשמעין ואוכלין
להם. ודוקא נקט חס להם מלמטה
שיצא שניצול המעות לישיבה גרסה
והדר מחללת לפרוש עליהן ללל
ואוחזין אותם בדיקון עד לאחר
ששה שוקפוס וישמטום דהוא ליה
היה האור דלמרינן (עיונין דף קא.) ליה
מזוהרתא מלמעלה למטה שרי אבל
גלא דהוא ליה מלמטה למעלה בדרך
בנינו וק"ל"ס אין עושין חס ערפי
בבחינת חסבנות: הופכו מחס למטה.
על שבע שנים ללל: מן הדר. כלומר
יד: אי דליכא. והאי מצינן דקאמר
ר' יהודה בן לקיש דמטלטל ליה
להדיא הוא: מאי טעמא דר' יהודה.
אחלא לאו מן האר הוא דקשרי:
אי

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רַב נָסִים גָּאון

אמר ליה לא נצרכה אלא לאותן ב' חלות. מנהג הוא בעת חתימת הדבש מן הכוורת להגית ב' חלות לעסק הדבורים. ותישבתה עיקר דיליה ככבא [בחרא] בפרק המזכר את הספינה 1971 חלות רבש מית שתי חלות חיצונות.